

Γράφει ο Ειρηναίος Μαράκης*

Μετά τη Λαμπεντούζα και το Φαρμακονήσι ένα νέο φριχτό έγκλημα ήρθε να προστεθεί σε αυτό τον τραγικό κατάλογο. Οι 22 νεκροί στα ανοιχτά της Σάμου επιβεβαιώνουν την πικρή αλήθεια: Φρόντεξ και Σαμαράς σημαίνει πρόσφυγες πνιγμένοι. Βρισκόμαστε σε παραμονές Δημοτικών, Περιφερειακών Εκλογών καθώς και Ευρωεκλογών και η κυβερνητική προπαγάνδα επιμένει να ζωγραφίζει την Ευρωπαϊκή Ένωση σαν το «κοινό σπίτι» των λαών της Ευρώπης, μια «εστία πολιτισμού» και μια «ασπίδα προστασίας» από τις θύελλες της οικονομικής κρίσης.

Αλλά η πραγματικότητα διαφεύδει αυτούς τους μύθους με τον πιο άγριο τρόπο. Στην Ουκρανία το «κοινό σπίτι» δεν χωράει τους πληθυσμούς του Ντόνετσκ και του Σλαβιάνσκ. Στην Οδησό, οι φασίστες έδωσαν δείγματα «ευρωπαϊκού πολιτισμού» καίγοντας ανθρώπους ζωντανούς στο κτίριο των συνδικάτων! Και στο Αιγαίο, η «προστασία» των συνοριοφυλάκων της ΕΕ φέρνει υγρό θάνατο.

Όσο για την οικονομική «προστασία» που εξασφαλίζει η συμμετοχή στο Ευρώ, τη ζούμε καθημερινά στο πετσί μας. Μετά τα σχολεία και τα νοσοκομεία, η μνημονιακή πολιτική έφτασε να διαλύει ακόμη και τις Λαϊκές Αγορές. Με κάθε βήμα «απελευθέρωσης των αγορών» που μεθοδεύουν ώστε να πετύχει η «έξοδος στις αγορές», ο Σαμαράς και ο Στουρνάρας μακραίνουν τις ουρές των ανέργων και των φτωχών που ψάχνουν για τρόφιμα στα απομεινάρια της Λαϊκής.

Κι όμως, η ηγεσία του ΣΥΡΙΖΑ επιμένει ότι μια κυβέρνηση της Αριστεράς θα μας κρατήσει μέσα στην ΕΕ και στο ευρώ. Ο Αλέξης Τσίπρας έφτασε να δηλώνει ότι η αποκατάσταση του 13ου και 14ου μισθού μπορεί να περιμένει μέχρι να καταπολεμηθεί η ανθρωπιστική κρίση. Λες και οι αυξήσεις στους μισθούς και στις συντάξεις δεν είναι μέτρο καταπολέμησης αυτής της κρίσης. Λες και η κρίση θα περάσει χωρίς αποφασιστική ρήξη με αυτούς που τη δημιούργησαν.

Οι κάλπες που στήνονται στις 18 και 25 Μάη είναι μια ευκαιρία να στείλουμε μήνυμα που θα ακουστεί σε όλη την Ευρώπη. Δυνατή **ΑΝΤΑΡΣΥΑ** στις ευρωεκλογές στέλνει μήνυμα ότι οι εκβιασμοί των Βρυξελλών δεν περνάνε. Δυνατή **«Ανταρσία στα Χανιά - Αντικαπιταλιστική Αριστερή Κίνηση για την Ανατροπή»** με επικεφαλής τον δάσκαλο και μέλος της ΚΕΕΡΦΑ, Σεραφείμ Ρίζο στέλνει μήνυμα ότι τα ρατσιστικά εγκλήματα, οι πολιτικές της φτώχεις και της εξαθλίωσης δεν θα μείνουν ατιμώρητες. Εμπρός να δυναμώσουμε την αντίσταση στην καπιταλιστική βαρβαρότητα, εμπρός να κάνουμε την ανατροπή αντικαπιταλιστική.

Κάτω από αυτό το πρίσμα τολμώ να προχωρήσω σε δέκα παρατηρήσεις και με αφορμή τις προεκλογικές περιόδους που έχω συμμετάσχει μέχρι σήμερα ως υποψήφιος δημοτικός σύμβουλος με το δημοτικό σχήμα της “Ανταρσίας στα Χανιά - Αντικαπιταλιστική Αριστερή Κίνηση για την Ανατροπή” με υποψήφιο Δήμαρχο τον δάσκαλο και περιφερειακό σύμβουλο με την “Αντικαπιταλιστική Αριστερή Παρέμβαση στην Κρήτη”, Σεραφείμ Ρίζο:

1) η απίθανη ανθρωπογεωγραφία στους χώρους εργασίας και στις γειτονιές εντυπωσιάζει, οι συζητήσεις πάνε κι έρχονται αναφορικά με τα κεντρικά πολιτικά ζητήματα και δεν περιορίζονται μόνο στα τοπικά

ζητήματα, που έτσι κι αλλιώς είναι αλληλένδετα μεταξύ τους

2) η οργή των εργαζομένων αλλά και η όρεξή τους για μαζική δράση από τα κάτω ενάντια στα μνημόνια, στις πολιτικές της κυβέρνησης και της τρόικας είναι το κυρίαρχο στοιχείο αυτών των εκλογών. Αποτελεί ξεκάθαρη επιβεβαίωση ότι φυσάει αριστερά και αγωνιστικά σε αυτό τον τόπο, αποτέλεσμα των συνολικά τριάντα πανεργατικών απεργιών που πραγματοποιήθηκαν τα χρόνια του μνημονίου, του μεγάλου απεργιακού παραδείγματος της Ελεύθερης ΕΡΤ και των κινητοποιήσεων των καθαριστριών του Υπουργείου Οικονομικών, των αντιφασιστικών νικών είτε αναφορικά με την καταδίκη των δολοφόνων του Σαχζάτ Λουκμάν, είτε με το μπανάκι του Βλαμάκη στα Χανιά, είτε με το τσάκισμα κάθε απόπειρας να στηθούν τάγματα εφόδου στα Χανιά και παντού, είτε με το κίνημα ενάντια στη ρίψη των χημικών του πολέμου της Συρίας στη Μεσόγειο. Αλίμονο στα αριστερά δημοτικά, περιφερειακά σχήματα και σε όσα θα συμμετέχουν στις Ευρωεκλογές εάν υποτιμήσουν αυτή τη δυναμική. Πως θα προχωρήσουμε σε εκείνες τις αναγκαίες ρήξεις και ανατροπές εάν υπολογίζουμε ότι τίποτα δεν αλλάζει και ότι ο κόσμος είναι απογοητευμένος; Στην πραγματικότητα ο κόσμος της εργασίας είναι οργισμένος με τις μνημονιακές και φιλοφασιστικές πολιτικές και αναζητεί τον δρόμο της ανατροπής όλων αυτών.

3) εντυπωσιάζει επίσης, το αντιφασιστικό και αντιρατσιστικό πρόσημο που έχει κάθε συζήτηση - η Χρυσή Αυγή βρίσκεται σε ανοιχτή κρίση αλλά κανείς δεν θεωρεί ότι έχει τελειώσει το ζήτημα, θέλει να οργανωθεί η αγωνιστική συνέχεια. Ιδιαίτερα μετά την αναγνώριση ως “νομίμου κόμματος” από τον Άρειο Πάγο της Χρυσής Αυγής και με δικαίωμα συμμετοχής στις Ευρωεκλογές, καθένας και καθεμία διεκδικεί να συνεχίσει τη μάχη εναντίον της ναζιστικής συμμορίας και της κυβέρνησης των σκανδάλων και της Μπαλτακειάδας. Οι αγωνίστριες και οι αγωνιστές της **“Ανταρσίας στα Χανιά - Αντικαπιταλιστική Αριστερή Κίνηση για την Ανατροπή”** και της **“Ανυπόταχτης Κρήτης-Αντικαπιταλιστικής Αριστερής Παρέμβασης”** ήταν από τους πρώτους που είχαν μιλήσει και δράσει ενάντια στο ρατσισμό και τη φασιστική απειλή και χαϊρόμαστε που έχει έρθει η εποχή που το αντιφασιστικό αίσθημα είναι κυρίαρχο στην ελληνική κοινωνία αλλά και σε ολόκληρο τον κόσμο.

4) η ΕΡΤ, οι καθηγητές, οι καθαρίστριες συνεχίζουν να εμπνέουν, και βέβαια ο Καψής φεύγει κηρυγμένος όπου και αν εμφανιστεί! Δεκάδες χιλιάδες απεργοί διαδήλωσαν στο κέντρο της Αθήνας καθώς και σε άλλες πόλεις, τιμώντας την Εργατική Πρωτομαγιά και έδωσαν έναν ακόμα μεγάλο απεργιακό σταθμό στη μάχη ενάντια στην κυβέρνηση και τις επιθέσεις. Στα Χανιά μάλιστα η συγκέντρωση και πορεία πραγματοποιήθηκε με πολύ μεγάλη συμμετοχή εργαζομένων, ντόπιων και μεταναστών και συγκεκριμένα η δυναμική συμμετοχή των Σύριων προσφύγων και των οικογενειών τους, από την πρόσφατη καραβιά που εγκλωβίστηκε στα Χανιά, έκανε ιδιαίτερη εντύπωση στους παρευρισκόμενους. Οι μετανάστες ήταν στην αρχή της πορείας και έδωσαν τον τόνο, αποδεικνύοντας ότι η Εργατική Πρωτομαγιά δεν είναι ένα απλό μνημόσυνο πεσόντων αλλά μια ζωντανή ημέρα δράσης που συνδέει τα κεντρικά πολιτικά ζητήματα και βάζει τα αιτήματα της ανατροπής. Σε αυτό τον δρόμο και με αυτά τα παραδείγματα πάλης και αγώνα επιβάλλεται να συνεχίσουμε με συντονισμό και οργάνωση των απεργιών μας.

5) σε πολλές περιπτώσεις οι εργαζόμενοι διεκδικούν στον λόγο τους και στις δράσεις τους τη διαγραφή του χρέους και την άρση των απολύσεων, πριν προλάβουμε οι εκπρόσωποι των σχημάτων της “Ανταρσίας στα Χανιά-Αντικαπιταλιστική Αριστερή Κίνηση για την Ανατροπή” και της “Ανυπόταχτης Κρήτης-Αντικαπιταλιστικής Αριστερής Παρέμβασης” να μιλήσουμε για αυτό. Άρα λοιπόν, οι πρόσφατες δηλώσεις του Σταθάκη ότι το μόνο το 5% του χρέους είναι επαχθές άρα μόνο αυτό μπορεί να διαγραφεί ή ότι δήλωσε πως είναι αδύνατο να επανέρθουμε στην προηγούμενη κατάσταση ή ότι η επαναφορά του κατώτατου μισθού θα αφορά μόνο όσους προσελήφθησαν τα τελευταία 4 χρόνια, όχι μόνο μκρίνονται ανεδαφικές αλλά και επικίνδυνες για τα συμφέροντα των εργαζομένων.

6) οι εργαζόμενοι βλέπουν κριτικά τον ΣΥΡΙΖΑ και τον κρίνουν σκληρά έως πολύ σκληρά για την δεξιά προσαρμογή του στα διάφορα ζητήματα αλλά αναγνωρίζουν τις ανταρσίες που γίνονται στη βάση του διεκδικώντας να προχωρήσουν περισσότερο, αντικαπιταλιστικά και αντιφασιστικά. Τα πρόσφατα

παραδείγματα με μέλη του ΣΥΡΙΖΑ που εκφράζουν ανοιχτά τη διαφωνία τους δεν αφήνουν περιθώρια αμφισβήτησης. Ακόμα και για τα αριστερά ψηφοδέλτια στο Δήμο Χανίων κρατούν μικρό καλάθι. Αλήθεια, τι σημαίνουν οι δηλώσεις Σαρρή, υποψήφιου Δημάρχου με την “Πρωτοβουλία Πολιτών”, ότι οι συνεταιριστικές τράπεζες αποτελούν μία μορφή οργανισμού λαϊκής αυτενέργειας; Επειδή “διέσωσαν” επιχειρήσεις όπως τη «ΒΙΟΧΥΜ», την «ΑΒΕΑ» και τον «Χιωτάκη»; Δεν θα έπρεπε να υπάρχει μια άλλη πολιτική που να μην οδηγεί τις επιχειρήσεις, και ιδιαίτερα όσες ασχολούνται με την αγροτική εργασία και την παραγωγή/τυποποίηση των αγροτικών προϊόντων, σε χρεοκοπία; Δεν θα έπρεπε οι συγκεκριμένες επιχειρήσεις να λειτουργούν αυτόνομα; Δεν θα έπρεπε τα χρέη αυτών των επιχειρήσεων να διαγραφού; Και πως εξασφαλίζεται η μόνιμη εργασία σε αυτές και σε διάφορες άλλες επιχειρήσεις; Αν αύριο η συγκεκριμένη ή οποιαδήποτε τράπεζα βρεθεί σε οικονομική δυσκολία δεν θα εφαρμόσει προγραμμα εξυγίανσης που πιθανώς να διώξει εργαζόμενους; Και γιατί μια τράπεζα να αντικαθιστά το κράτος στις υποχρεώσεις του και μια πιθανή αυριανή αριστερή δημοτική αρχή να συμβιβάζεται με αυτό αντί να διεκδικήσει ανατροπή των πολιτικών που οδηγούν επιχειρήσεις και εργαζόμενους στα χέρια ιδιωτών;

7) ο κόσμος της εργασίας δεν εμπιστεύεται τις πολιτικές της διαχείρισης όπως αυτές εκπορεύονται τόσο από το ΚΚΕ, όσο και από τον ΣΥΡΙΖΑ, τόσο σε κεντρικό όσο και σε τοπικό επίπεδο. Να μην ξεχνάμε ότι οι εκβιασμοί δεν έρχονται μόνο από τα δεξιά αλλά και από τα αριστερά. Το παιχνίδι της χαμένης ψήφου, και ότι η ψήφος αντικαπιταλιστικά στερεί τη δυνατότητα να έχουμε αριστερό δήμαρχο είναι πρώτα από όλα ένα επιχείρημα που χρησιμοποιούσε άλλοτε το ΠΑΣΟΚ για να πλήξει τη δυναμική της Αριστεράς. Όταν αγωνιζόμαστε για να αλλάξουν οι παλαιοκομματικές συνήθειες, είναι ντροπή και κρίμα να τις επαναφέρει η Αριστερά. Έτσι και αλλιώς η Αριστερά χρειάζεται να έχει μια συγκρουσιακή λογική με τις πολιτικές των συμβιβασμών και να μην καλεί σε συμβιβασμούς αγωνιστές και αγωνίστριες με διακριτό παρελθόν και ξεκάθαρο παρόν, καθώς και μια συγκρουσιακή πολιτική με όλα τα ζητήματα που ανακύπτουν. Και πάλι οι δηλώσεις Σαρρή αναφορικά με τη Ρόζα Νέρα προβληματίζουν: σχετικά με ερώτηση δημοσιογράφου ότι αν π.χ. ζητήσει το Υπουργείο να συμβάλει η αριστερή δημοτική αρχή να αξιοποιήσει το κτήριο που βρίσκεται η κατάληψη “Ρόζα Νέρα”, θα ανταποκριθείτε, ο υποψήφιος Δήμαρχος με την “Πρωτοβουλία Πολιτών” δήλωσε “ ότι “οι χώροι που ανήκουν στο Πολυτεχνείο είναι θέμα του Πολυτεχνείου πώς θα τους διαχειριστεί, αλλά, κατά την προσωπική μου γνώμη, κάθε χώρος που προσφέρει στην κοινωνία -και ο συγκεκριμένος χώρος που αναφέρατε και πολιτιστικές δράσεις έχει και συμμετέχει σε διάφορα ζητήματα που έχουν σχέση με τα προβλήματα στα Χανιά- κάποιος μπορεί να συμφωνεί ή να διαφωνεί μαζί τους, όμως από εκεί και πέρα είναι ένας χώρος που λειτουργεί συμπληρωματικά σε όλη την πολυμορφία και πολυχρωμία που μπορεί να έχουν οι δράσεις και τα κινήματα μιας πόλης”. Όμως αυτές οι δηλώσεις είναι χαρακτηριστικό παράδειγμα μιας τακτικής που ζητά να κρατήσουμε ίσες αποστάσεις από τα φλέγοντα ζητήματα, με σκοπό να συμβιβαστούν τα αντίθετα στρατόπεδα, με κατάληξη βέβαια σε ένα τέτοιο πιθανό θέμα τα κινήματα να βρεθούν εκτεθειμένα και ακάλυπτα...

8) επιβεβαιώνεται ότι τα κόμματα της συγκυβέρνησης έχουν χάσει, όπως συμβαίνει εδώ και καιρό, την στήριξη του κόσμου και φυσικά οι Ελιές και τα Ποτάμια έχουν αποτύχει στον ρόλο τους να εμποδίσουν να ενισχυθεί εκλογικούν εκλογικά και κυρίως μέσω των αγώνων η Αριστερά, τα κινήματα, η οργανωμένη δράση των πρωτοβουλιών βάσης αλλά και τα δημοτικά, περιφερειακά σχήματα. Στον δήμο Χανίων αλλά και στην Περιφέρεια αυτό επιχειρείται μέσω συνδυασμών όπως του Τάσου Βάμβουκα και του “Δήμου Ενεργών Πολιτών” που έχει μαζέψει όλα τα ποντίκια που έφυγαν από τα καράβι του Σκουλάκη και του ΠΑΣΟΚ, ενώ παράλληλα έχει τη στήριξη του Μητσοτακέικου αλλά και τη στήριξη της ΔΗΜΑΡ, η οποία μόνο αγαθή σχέση δεν έχει με τα μνημόνια. Αντίθετα τα στήριξε με όλες τις δυνάμεις της. Αυτός ο συνδυασμός πρέπει να καταψηφιστεί στις εκλογές, όπως και και του νυν Δημάρχου Χανίων αλλά και του Άρη Παπαδογιάννη. Είναι γελοίο ως υποκριτικό να παρουσιάζεσαι ως ανεξάρτητος πολίτης που αγωνίζεται για το συμφέρον της πόλης, την ίδια στιγμή που ο χανιώτικος λαός σε είχε καταδικάσει σε προηγούμενες εκλογές και όταν ήσουν υποψήφιος με τον προηγούμενο Δήμαρχο Χανίων Κυριάκο Βιρβιδάκη, ο οποίος βγήκε τρίτος και καταδρωμένος. Θυμάστε; Ενώ τώρα έχει τη δημόσια στήριξη του Μαρκογιαννάκη!

9) οι εργαζόμενοι δεν περιμένουν να πάρει κάποιος άλλος γι' αυτούς την εξουσία στους δήμους ή στην χώρα για να αλλάξουν τα πράγματα, διεκδικεί ο ίδιος να είναι αυτός που θα προχωρήσει σε ρήξεις και ανατροπές

10) οι εργαζόμενοι συνδέουν τα τοπικά ζητήματα με τα συνολικότερα, αναγνωρίζουν ότι οι εκλογές είναι μια κεντρική πολιτική μάχη και διεκδικούν να εκφράσουν την οργή τους και την διάθεση για ανατροπές τόσο στην κάλπη όσο και στους απεργιακούς αγώνες, διεκδικώντας να προχωρήσει ο συντονισμός και να οικοδομήσουμε νέα μέτωπα που θα φτάσουν μέσω της απεργίας διαρκείας μέχρι το τέλος, που θα σημαίνει μια νέα αρχή για όλους μας.

Αποδεικνύεται λοιπόν, ότι η συνέχεια είναι ανοιχτή. Από την πλευρά μου, δηλώνω ότι για όλους αυτούς τους παραπάνω λόγους θα είμαι υποψήφιος με την **“Ανταρσία στα Χανιά - Αντικαπιταλιστική Αριστερή Κίνηση για την Ανατροπή”** και σας καλώ να στηρίξετε και ψηφίσετε την αντικαπιταλιστική φωνή, για να έρθουν οι αγώνες και τα κινήματα στο ερχόμενο δημοτικό συμβούλιο αλλά και παράλληλα να οργανώσουμε τους αγώνες μας για την συνολική ανατροπή και για μια άλλη κοινωνική πραγματικότητα. Η διαγραφή του χρέους, η κρατικοποίηση των τραπεζών και των μεγάλων επιχειρήσεων, η επαναπρόσληψη όλων των απολυμένων, η αντικαπιταλιστική ρήξη με την ΕΕ και το Ευρώ, μια ζωή με σταθερές σχέσεις και συνθήκες εργασίας, με πλήρη ασφαλιστικά, πολιτικά, νομικά και κυρίως δημοκρατικά δικαιώματα, η δυνατότητα για ένα διεθνές και νικηφόρο αντικαπιταλιστικό κίνημα, είναι οι προμετωπίδα μας. Το πρόγραμμά μας είναι θα το συμφέρον της εργατικής τάξης, ούτε η διαχείριση της φτώχειας, ούτε η εξυπηρέτηση των μνημονίων. Από την πλευρά μας τπιοσχόμαστε ότι και μετά τις εκλογές θα συνεχίσουμε τις εξορμήσεις μας για να τους ανατρέψουμε όλοι μαζί και παντού χωρίς αναμονή και αυταπάτες!

***άνεργος, υποψήφιος δημοτικός σύμβουλος στην Εκλογική Περιφέρεια Ελ. Βενιζέλου με την “Ανταρσία στα Χανιά - Αντικαπιταλιστική Αριστερή Κίνηση για την Ανατροπή”**